

N 354. Folkethingets Forhandlinger.

5617 Den Beh. af Lovs. ang. Dyrettesen af 1 nyt Ingenieurcompagni 5618

Lovforslaget samtlige 4 Paragrafer, det stillede Endringsforslag, Titelen og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling, fattedes under Det under Forhandling.

Formanden: Forsaavidt Endringsforslaget vedtages, bortfalder selvfølgelig det oprindelige Lovforslags samtlige Paragrafer. Forhandlingerne herover ere aabnede; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Seavenius): Da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Senger), som er valgt til Ordfører i denne Sag, har bedet sig fritaget for dette Gjern, har Udvalget derefter overdraget mig at føre Ordet; og jeg skal gjøre det saa godt, jeg kan, idet jeg beklager, at jeg neppe vil være istand til at gjøre det saa godt, som det ærede Medlem. Jeg skal ikke gaae ind paa Spørgsmaalet om Sominerne i og for sig, jeg antager, det kan ansees som afgjort ved Finantslovens Behandling, saavel i dette som i det andet Thing, at Sominerne i Fremtiden skulle udgjøre en Deel af vort Forsvar. Hele Udvalget er enig i, at der til dette nye Materiels Betjening indfordres Mænd, som ere særligt uddannede dertil, og man kan derfor fuldkommen anerkjende, at Krigsbestyrelsen er fremkommen med et Forslag om Tilveiebringelsen af saadanne Mænd, saavel Commanderende som Mandskab; men Udvalget kan ikke gaae ind paa Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Det er, som sagt, antager jeg, ialfald afgjort, at Sominer skulle udgjøre en Deel af vort Forsvar og hjælpe med dertil, men i hvor stor Udstrækning dette skal skee, er endnu ikke fastslaaet. Til Betjening af de Sominer, hvortil der er givet Bevilling paa Finantsloven, saar, vil et saa stort Apparat som det, Lovforslaget gaaer ud paa, nemlig at forøge Ingenieurbataillonen med et heelt Compagni, ikke være fornødent. Hvis det i Fremtiden skal vise sig, at Sominerne ville faae større Anvendelse, saa vil det altid være tidsnød at forøge Personellet, saa-

92de Møde. Debetlig. Samling, 1869--70.
meget mere, som jo Hærlovens Revision snart staar for Døren. Saa langt gaaer altsaa Udvalgets Enighed, men paa dette Punkt har det deelt sig i et Fleertal og et Mindretal. Mindretallet tør ikke gaae ind paa den allermindste Udvidelse af de ved Hærloven fastsatte Rammer, ialfald ikke for alle herhenhørende Spørgsmaal kunne tages under en samlet Overveelse, naar Hærloven skal revideres. Mindretallet mener, at Hensigten, nemlig Tilveiebringelsen af et tilstrækkeligt Antal vel uddannede Folk til disse Sominers Betjening, kan naaes ved en årlig Bevilling paa Finantsloven, hvorved jo tillige Krigsbestyrelsen stilles frit med Hensyn til Midlernes Anvendelse. Hermed kan imidlertid Fleertallet paa ingen Maade bevilge sig. Vi troe, at det ikke blot er nødvendigt at faae Commanderende og Mandskab, som ere særligt uddannede til denne Tjeneste, og som kunne gjøre Syldest i den, men man maa være sikker paa under givne Tilfælde ogsaa at kunne faae fat paa disse Folk. Ved en udbrydende Krig kan man ingenlunde være vis paa, at de Folk, som man i Fredstid har hvervet til denne Tjeneste paa Tid, og som man maa skee med megen Bekostning har uddannet, kunne faaes til Tjeneste, naar det virkelig gjælder. Fleertallet mener derfor, at det er nødvendigt, at disse Folk komme ind under den militære Disciplin og Lydighedspligt, og man maa, saaledes som det ogsaa er udtalt i Motiverne, til denne Tjeneste nødvendig kunne raade over særligt uddannede Bænepligtige, som ere optagne i og uddannede ved faste Rammer. Tillige mene vi, at Organisationen af denne Statsfjeste, saavel som Organisationen af enhver anden Statsfjeneste, bedst og hensigtsmæssigt kan og bør fastsættes ved en Overenskomst imellem Regjeringen og Rigsdagen. I Genhold hertil har Fleertallet stillet sit Forslag. Det stiller sig fra Regjeringens Forslag for det Første dert, at det ikke er saa omfattende, det gaaer ikke ud paa saa Meget, det er en heel Deel billigere, idet Regjeringens Forslag vil koste